

ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
Psychological and Situation Factors Affecting competency of teacher Graduate Diploma
Program in Teaching Professional Students at North Bangkok University

ธรรมรัตน์ เม่งพัฒน์¹, ประเสริฐ ประวัตรุ่งเรือง², พรพิมล ประวัตรุ่งเรือง³

¹คณะศิลปศาสตร์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ, nissara.pr@northbkk.ac.th

^{2, 3} อาจารย์ประจำ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ 2. เพื่อศึกษาปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาประกาศนียบัตรสาขาวิชาชีพครูจำนวน 147 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (r) (Pearson 'S product moment correlation coefficient) การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Multiple regression analysis)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะมีค่าอยู่ระหว่าง -.070 ถึง .549 โดยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01และ0.5 ด้านทัศนคติ ด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านปัจจัยการสนับสนุนจากสังคมไม่มีความสัมพันธ์ 2) ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของของสมรรถนะของครูผู้สอนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ดังนี้ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู(X3) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม(X4) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X5) มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยทั้ง 5 ปัจจัย ดังกล่าวได้ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูผู้สอน ได้ร้อยละ 29.70 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 4.417 + .111x_1 + .100x_2 - .070x_3 + .108x_4 - .222x_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = .222x_1 + .420x_2 - .325x_3 + .204x_4 - .412x_5$$

คำหลัก: ปัจจัยจิตลักษณะ ปัจจัยสถานการณ์,สมรรถนะครูผู้สอน

Abstract

This research aimed 1) to study the relationship between psychological and situation factors affected competency of Graduate Diploma Program in Teaching Professional students at North Bangkok University. 2) to study psychological factor and situations factor affected competency of Graduate Diploma Program in Teaching Professional students at North Bangkok University. The samples were 147 Graduate Diploma Program in Teaching Professional students. The research tool was a questionnaire. The statistics in this research were Pearson's product moment correlation coefficient, multiple regression analysis.

The research results show that 1) the correlation coefficient between psychological and situation factors affected competency with value between -.070 and .549. Motivation, future orientation with self-control had a positive correlation between the competencies of teacher Graduate Diploma Program in Teaching Professional students with statistically significant level at .01 and 0.5. Regarding attitude and job description had a negative relationship with competencies of teacher Graduate Diploma Program in Teaching Professional students with statistically significant level at .01 whereas social support without relation. 2) Good predictor variables of competency of teacher Graduate Diploma Program in Teaching Professional students at North Bangkok University were as follows: Motivation (X1) Future orientation with self-control (X2) Attitude towards teacher occupation (X3) Social support factors (X4) Job Description (X5) were statistically significant level at .01. All these five factors had together predicted the competency with 29.70% which wrote the forecasting equation as follows:

Forecast equations in raw score.

$$Y = 4.417 + .111x_1 + .100x_2 - .070x_3 + .108x_4 - .222x_5$$

Equation of Forecast in Standard Score

$$ZY = .222x_1 + .420x_2 - .325x_3 + .204x_4 - .412x_5$$

Keywords: Psychological Factors , Situation Factors , competency.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาประเทศ เพราะการศึกษาช่วยพัฒนาคนอันเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 - 2559) [1] กำหนดขึ้นบนพื้นฐานการเสริมสร้างทุนของประเทศทั้งทุนทางสังคม ทุนทางเศรษฐกิจและทุนทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมให้เข้มแข็งอย่างต่อเนื่องยึดคนเป็นศูนย์กลางการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคคนและสังคมไทยจึงให้ความสำคัญลำดับสูงกับการพัฒนาคุณภาพคน เนื่องจากคนเป็นเป้าหมายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนา ขณะเดียวกันเป็นผู้ขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อ

ไปสู่เป้าหมายสุดท้ายที่จะได้รับผลประโยชน์และผลกระทบจากการพัฒนาการจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานและมีคุณภาพจึงเป็นเรื่องจำเป็นระดับชาติ ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 กล่าวว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขในช่วงระยะเวลาสองทศวรรษที่ผ่านมา ทุกประเทศทั่วโลกได้ริเริ่มและดำเนินการปฏิรูปการศึกษาโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพมาตรฐานสามารถผลิตกำลังคนที่มีคุณภาพสูงยุค สังคมแห่งการเรียนรู้ ครูเป็นบุคคลสำคัญในกระบวนการปฏิรูปการศึกษาเพราะเป็นหน้าด่านและกลไกสำคัญในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและเนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลง ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทำให้รูปแบบการเรียนรู้และวิธีแสวงหาความรู้กำลังปรับเปลี่ยนไปจากระบบการเรียนแบบดั้งเดิม ที่มีครูเป็นผู้ถูกถ่ายทอดเพียงฝ่ายเดียว ไปสู่รูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้นท่ามกลางภาวะเช่นนี้จึงเป็นสิ่งท้าทายยิ่ง สำหรับครูในการจัดองค์ความรู้ให้บังเกิดผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้สามารถเผชิญสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ทั้ง ในปัจจุบันและอนาคตครูจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาสมรรถนะให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานหรือดำเนินกิจกรรมในวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพและนำสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้และสามารถแข่งขัน ได้กับนานาประเทศ [2]

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและมีความสุข ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องและรวดเร็วของสังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการสื่อสารที่ทันสมัยบนโลกไร้พรมแดน [3] จากสภาพการณ์ดังกล่าวครูจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อระบบการศึกษาทั้งในระดับปฏิบัติการและระดับบริหาร กล่าวคือครูสามารถพัฒนาการศึกษาโดยการนำองค์ความรู้ที่ทันสมัยมาใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงตามสภาพบริบทสังคมที่เป็นอยู่ รวมถึงการปลูกฝังทั้งวิชาความรู้และความประพฤติดีส่งเสริมและสรรค์สร้างการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน [4] ดังนั้น ครูจึงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาการศึกษา เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นรากฐานที่สำคัญของการผลิตและพัฒนาองค์ความรู้

ดังนั้นหากครูผู้สอนมีสมรรถนะในระดับสูงก็จะส่งผลต่อการเรียนการสอน และการเรียนรู้ของนักเรียนด้วยในการพัฒนาสมรรถนะ (Competency) ของทรัพยากรมนุษย์ไม่ได้จำกัดเฉพาะภาคธุรกิจเท่านั้น ในส่วนราชการของประเทศไทยโดยเฉพาะแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทยในปี พ.ศ. 2546-2550 ได้รับการรับรองเป็นมติคณะรัฐมนตรี โดยกำหนดได้ชัดเจนว่าหน่วยงานราชการต้องพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรให้สามารถรองรับการบริหารภาครัฐราชการและภารกิจใหม่ได้ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่ จึงได้ให้ความสำคัญกับสมรรถนะ โดยมองว่าสมรรถนะนั้นเป็นปัจจัยหรือเกณฑ์ในการวัดศักยภาพหรือความสามารถของบุคคล รวมทั้งใช้เป็นองค์ประกอบในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ โดยมองว่าเป็นโอกาสในการปรับปรุงและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพ หรือศักยภาพทันต่อการเปลี่ยนแปลง สมรรถนะและความเชี่ยวชาญในการทำงานที่ประกอบด้วย

ความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ดีต่อการทำงานที่เน้นทักษะมากกว่าความรู้ [5] เปลี่ยนวิธีการสอนที่เน้น “วิชาเป็น ตัวตั้ง” เป็น “เน้นผู้เรียนเป็นตัวตั้ง” [6] หรือมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการองค์การที่มีประโยชน์อย่างมากในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (Human resource management) ทิศทางการบริหารทรัพยากรมนุษย์สมัยใหม่จะต้องมีเครื่องมือที่สามารถ แปลงปัจจัยให้ส่งผลต่อความสำเร็จในการนำกรอบ (Competency model) มาใช้เป็นคุณลักษณะพื้นฐานของ บุคคล ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิผล เป็นไปตามเกณฑ์ หรือการมีผลงานที่โดดเด่นกว่าในการ ทำงานหรือสถานการณ์นั้นสมรรถนะครู และบุคลากรทางการศึกษา (Teacher and personals competency) จำเป็นพฤติกรรมซึ่งเกิดจากการรวมความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skill) คุณลักษณะ (Character) ทัศนคติ (Attitude) และแรงจูงใจ (Motivation) ของบุคคลและส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ อย่างโดดเด่น [7] สมรรถนะบุคลากรเป็นคุณลักษณะ ที่เกี่ยวข้องกับการทำงานและผลการปฏิบัติงาน ประกอบด้วย ความรู้ (Knowledge) ทักษะ (Skills) ความสามารถ (Ability) ซึ่งเป็นคุณลักษณะเชิง พฤติกรรมที่ทำให้ครูผู้สอนปฏิบัติงานได้ผลงานที่โดดเด่นกว่าคนอื่น ๆ ในสถานการณ์ที่หลากหลาย ซึ่งเกิดจากแรงผลักดันเบื้องต้น (Motives) อุปนิสัย (Traits) ภาพลักษณ์ภายใน (Self-image) และ บทบาทที่ แสดงออกต่อสังคม (Social role) ที่แตกต่างกันทำให้แสดงพฤติกรรมการทำงานที่ต่างกัน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ประสานเครือข่ายทางวิชาการกลุ่มเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันส่งเสริมการสอน วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี (สสวท.) ได้ร่วมมือกันสร้าง เครื่องมือในการใช้ประเมินสมรรถนะของครูและผู้บริหารสถานศึกษา เครื่องมือประเมินแบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ เครื่องมือประเมินสมรรถนะหลักและประจำสายงานและแบบประเมิน ความรู้ที่จำเป็นในการพัฒนา คุณภาพการปฏิบัติงานตามตำแหน่งเพื่อยกระดับคุณภาพสถานศึกษาให้สูงขึ้น โดย การวิเคราะห์ สังเคราะห์สมรรถนะครู จากแนวคิดทฤษฎี และผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะที่จำเป็นในการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอน ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากการสังเคราะห์สามารถสรุปได้ว่า สมรรถนะครู สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก และสมรรถนะประจำสายงาน [8]

เนื่องจากครูเป็นบุคคลที่สำคัญอย่างยิ่ง เป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการจัดการศึกษา เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ใน การจัดการเรียนการสอน อบรมขัดเกลาและให้คำแนะนำ มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับผู้เรียน การปฏิบัติงานและ การปฏิบัติตนของครูจึงส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ดังนั้นขีดความสามารถหรือคุณลักษณะของครู จะต้องเป็นผู้ที่มีความพร้อมทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน ครูจึงเป็นตัว แปรสำคัญที่สามารถทำนายหรือคาดหมายคุณภาพของผู้เรียนโดยตรง จึงต้องมีการพัฒนาศักยภาพและ ความสามารถของครูให้มีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะตลอดจนเจตคติที่ดีต่อความเป็นครูและวิชาชีพครูอย่างแท้จริง ก็จะสามารถพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นที่ไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรตามต้องการได้ [9] ด้วยเหตุผลดังกล่าว ครูจึงต้องเป็นผู้ที่มีสมรรถนะ โดยเป็นครูที่มีคุณภาพ มีความรู้ ความสามารถ ที่ควรได้รับการพัฒนาความรู้และ ประสบการณ์วิชาชีพครู เน้นให้ครูมีความรู้ในวิชาชีพครูและปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และสร้างนิสัยให้ ครูเสียสละและอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อวิชาชีพ [10]

วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงเป็นผู้มีบทบาทในการพัฒนานักเรียนในทุกด้าน [11] เป็นบุคลากรวิชาชีพที่ให้บริการสังคมมากกว่ามุ่งผลประโยชน์เพื่อตนเองรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 81 ให้ความสำคัญในการพัฒนาวิชาชีพครูและการปฏิรูปการศึกษา โดยให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 52 กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการส่งเสริมให้มีกระบวนการเป็นวิชาชีพชั้นสูง มาตรา 53 กำหนดให้มืองค์กรวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา โดยมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณรวมทั้ง การพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารสถานศึกษาและผู้บริหารการศึกษา ซึ่งจะเห็นได้ว่ารัฐให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อวิชาชีพครู ดังนั้นการเป็นคร่อมืออาชีพต้องเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และทำทุกวิถีทางให้ศิษย์เป็นคนดีนั่นคือคร่อมืออาชีพต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานของครูผู้สอนทุกคนในประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดกรอบการพัฒนาสมรรถนะครูตามนโยบายพัฒนาครูทั้งระบบ [12]

อรรถณพ จินะวัฒน์ [13] กล่าวว่าผู้ประกอบวิชาชีพครูที่ต้องการพัฒนาวิชาชีพของตนให้มีความก้าวหน้าขึ้น ต้องเป็นผู้ที่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลง และเป็นผู้ที่รอบรู้มีข้อมูลข่าวสารอย่างกว้างขวาง รู้จักวินิจฉัยตนเองตามความเป็นจริงก่อนเพื่อทราบจุดอ่อน จุดแข็งของตนเอง พร้อมยอมรับเพื่อปรับเปลี่ยนตนเองให้เห็นคุณค่าในตนเอง พยายามสร้างแรงบันดาลใจให้กับตนเอง แสวงหาความรู้และสะสมประสบการณ์การทำงานอย่างมืออาชีพ เพื่อสร้างพลังในตนเองให้สามารถเผชิญการเปลี่ยนแปลงอย่างยั่งยืน นอกจากนี้กระบวนการพัฒนาก็เป็นเรื่องที่สำคัญยิ่ง เช่นกระบวนการพัฒนาที่มักใช้ระบบพี่เลี้ยง (Coaching & Mentoring) ก็มีข้อเสนอที่น่าสนใจเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ที่เข้าร่วมโครงการและระบบการนิเทศเพื่อช่วยให้โครงการประสบผลสำเร็จบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาวิชาชีพครูอย่างแท้จริง (มาเรียม นิลพันธ์ [14] กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและศึกษานิเทศก์ที่เข้าร่วมโครงการควรเป็นผู้บริหารของโรงเรียนที่ครูเข้าร่วมโครงการปฏิบัติงานอยู่และเป็นศึกษานิเทศก์ที่มีการนิเทศอยู่เดิมโดยมีแนวทาง ระบบ วิธีการ ขั้นตอนการนิเทศในลักษณะเดียวกัน และผู้นิเทศควรพัฒนารูปแบบ แนวทาง กลยุทธ์ และวิธีการเป็นพี่เลี้ยง เพื่อส่งเสริมให้เกิดการวิจัยในชั้นเรียนให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา

จากการศึกษาของ เบญจวรรณ อินตะวงศ์ [15] ได้ศึกษาว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอนมาจากแนวคิดทฤษฎีต้นไม้อัจฉริยะธรรมของดวงเดือน พันธมนาวิน [16] ซึ่งเป็นทฤษฎีทางจิตวิทยาที่วิเคราะห์สาเหตุของพฤติกรรมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพว่ามีองค์ประกอบทางจิตที่เกี่ยวข้องอยู่ 8 ประการ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ลักษณะที่เป็นพื้นฐานทางจิต 3 ประการ ได้แก่ สติปัญญา สุขภาพจิตและประสบการณ์ทางสังคม และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมอีก 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน ความเชื่อ อานาจในตน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติคุณธรรม ค่านิยม และสัมพันธ์กับทฤษฎีสองปัจจัยของเทรคเตอร์ เฮอร์ชเบอร์ก [17] ที่พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงานประกอบด้วย ปัจจัยค้ำจุนและปัจจัยจูงใจ ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene Factors) เป็นปัจจัยที่ช่วยให้ครูผู้สอนมีความพอใจและมีความสุขในการทำงาน และปัจจัยจูงใจ (Motivator Factors) เป็นปัจจัยที่กระตุ้นให้

เกิดแรงจูงใจในการทำงาน และสรุปได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติงานของครูผู้สอน ประกอบด้วย ปัจจัย 2 ประเภท คือ ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ ปัจจัยจิตลักษณะประกอบด้วย แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตนและทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู ส่วนปัจจัยสถานการณ์ ประกอบด้วย การสนับสนุนจากสังคม และลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาว่าปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผน กำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ตลอดจนนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามสมรรถนะครูผู้สอน ได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

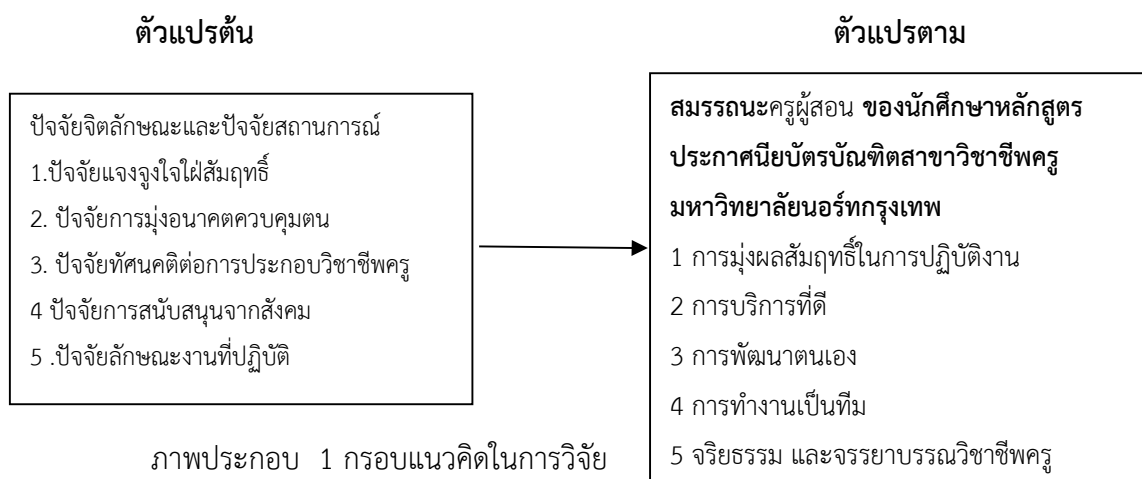
วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้บริหารโรงเรียน ครู หรือผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษา ใช้เป็นแนวทางการกำหนดนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมให้ครูมีสมรรถนะสูงขึ้น
2. ผู้บริหารใช้การวางแผน กำหนดนโยบายในการพัฒนาคุณภาพนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ตลอดจนนักศึกษาสามารถพัฒนาตนเองตามสมรรถนะครูผู้สอน ได้ประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิด



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ
2. ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ

วิธีการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ จำนวน 230 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาประกาศนียบัตร สาขาวิชาชีพครู ของมหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ จำนวน 147 คน จากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามหลักการคำนวณของ Yamane [17] ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเท่ากับ 147 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามเลือกตอบและแบบประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ ครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะ ครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยธนบุรีกรุงเทพฯ

การหาประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญ และดำเนินการหาประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ตลอดจนความเหมาะสมของภาษา (Wording) แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข

2. หาความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach alpha Procedure) ในรูปสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.884

3. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยต่อไป

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามแบบมีโครงสร้าง (Instructional Questionnaire) สร้างขึ้นจากการทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้ออกแบบสอบถามให้สอดคล้องกับการวิจัย โดยมีการสร้างแบบสอบถามดังนี้

1. ศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ
2. ศึกษาการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ให้ครอบคลุมเนื้อหา
3. เมื่อได้ปรับปรุงแก้ไขตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้แนะนำตรวจสอบความเรียบร้อยนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพเครื่องมือ
4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลอง (Try-out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Γ - Coefficient) ของครอนบาค เท่ากับ 0.935
5. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพรู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพรู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ทดสอบสมมติฐาน

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. นำความรู้ที่ได้จากข้อ 1 มาสร้างแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามจากข้อ 2 เสนอผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC ได้ค่า IOC = 0.928
4. นำแบบสอบถามจากข้อ 3 มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างแต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน
5. นำแบบสอบถามจากข้อ 4 มาปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตร Γ -Coefficient ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่า Γ = 0.968
6. นำแบบสอบถามที่ได้จากข้อที่ 5 มาปรับปรุงแก้ไข และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยนำแบบสอบถามไปสอบถามกับนักศึกษาประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ จำนวน 147 คน เก็บรวบรวมแบบสอบถามที่ได้จากการตอบแบบสอบถาม เพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ(Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)
3. ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ

ตาราง 1 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ

	X1	X2	X3	X4	X5	Y
X1	1.000					
X2	.135	1.000				
X3	-.211**	.336**	1.000			
X4	-.205**	.227**	.549**	1.000		
X5	.070	.516**	.188**	-.040	1.000	
Y	.266**	.170*	-.196**	.092	-.249**	1.000

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 1 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ท กรุงเทพ

1. ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีความสัมพันธ์ทางบวก

1.1 ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (x1) มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อยู่ในระดับสูง (r = .266) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.2 ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน (x2) มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อยู่ในระดับสูง ในระดับสูง ($r = .170$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ มีความสัมพันธ์ทางลบ

2.1 ด้านทัศนคติ (x3) มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .196$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (x5) มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .249$) อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ปัจจัยสถานการณ์ที่ไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้แก่ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (x4)

2.การวิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์ สมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตาราง 2 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ เพื่อวิเคราะห์ตัวพยากรณ์ที่ดีของสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ตัวแบบ (Model)	สมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษา				
	B	SE	Beta	t	Sig.
ค่าคงที่	4.417	.261		16.913	.000
X1	.111	.032	.222	3.478	.001
X5	-.222	.039	-.412	-5.666	.000
X2	.100	.018	.420	5.523	.000
X3	-.070	.016	-.325	-4.220	.000
X4	.108	.040	.204	2.707	.007
R = .562 R Square=.315 Adjusted R2 = .297					
SE = .178 F = 17.138** Sig =.000					

จากตาราง 1 พบว่า ตัวพยากรณ์ทั้ง 5 ตัวประกอบด้วย ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู(X3) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X4) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ(X5) มีความสัมพันธ์เชิงเส้นตรงกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตร

บัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ .562 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ชุดนี้ร่วมกันสามารถพยากรณ์สมรรถนะ ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ได้ร้อยละ 29.70 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์เท่ากับ .178 โดยตัวแปรที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงตามลำดับดังนี้ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) (S = .222) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X4) (S = .204) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพอครุ (X3) (S = -.325) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ(X5) (S = -.412) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) (S = -.420)

ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของของสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ดังนี้ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพอครุ(X3) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม(X4) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X5) มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยทั้ง 5 ปัจจัย ดังกล่าวได้ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 4.417 + .111x_1 + .100x_2 - .070x_3 + .108x_4 - .222x_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = .222x_1 + .420x_2 - .325x_3 + .204x_4 - .412x_5$$

สรุปผลการวิจัย

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะมีค่าอยู่ระหว่าง -.070 ถึง .549 โดยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 0.5 ด้านทัศนคติ ด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านปัจจัยการสนับสนุนจากสังคมไม่มีความสัมพันธ์

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของของสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ดังนี้ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพอครุ(X3) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม(X4) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X5) มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยทั้ง 5 ปัจจัย ดังกล่าวได้ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพได้ร้อยละ 29.70 ซึ่งสามารถเขียนสมการพยากรณ์ ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y = 4.417 + .111x_1 + .100x_2 - .070x_3 + .108x_4 - .222x_5$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$ZY = .222x_1 + .420x_2 - .325x_3 + .204x_4 - .412x_5$$

อภิปรายผล

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยจิตลักษณะและปัจจัยสถานการณ์กับสมรรถนะมีค่าอยู่ระหว่าง -.070 ถึง .549 โดยด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านลักษณะมุ่งอนาคตควบคุมตน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 0.5 สอดคล้องงานวิจัยของเบญจวรรณ อินต๊ะ [15] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 มีความสัมพันธ์ในทางบวก ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการมุ่งอนาคตควบคุมตน เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนและตัวแปรสมรรถนะครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิกานต์ สุขวัฒน์ [18] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครู กับสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีความสัมพันธ์ทางบวก แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับการมุ่งอนาคตควบคุมตน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านทัศนคติ ด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ไม่สอดคล้องงานวิจัยของเบญจวรรณ อินต๊ะ [17] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 มีความสัมพันธ์ในทางบวก ด้านทัศนคติ ด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนและตัวแปรสมรรถนะครูผู้สอน มีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิกานต์ สุขวัฒน์ [18] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครู กับสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีค่าความสัมพันธ์ทางบวก ด้านทัศนคติ และด้านปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ด้านปัจจัยการสนับสนุนจากสังคมไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต ไม่สอดคล้องงานวิจัยของเบญจวรรณ อินตะ [17] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 มีความสัมพันธ์ในทางบวก ด้านปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม และเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนและตัวแปรสมรรถนะครูสายผู้สอน มีความสัมพันธ์ในทางบวกและมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีของของสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ ดังนี้ ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยการมุ่งอนาคตควบคุมตน (X2) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู(X3) ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม(X4) ปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X5) มีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยทั้ง 5 ปัจจัย ดังกล่าวได้ร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูผู้สอน ได้ร้อยละ 29.70 สอดคล้องงานวิจัยของจำนงค์ แจ่มจันทรวงศ์ และคณะ [19] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย คือ ปัจจัยการสนับสนุนจากสังคม (X4) ปัจจัยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (X1) ปัจจัยทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X3) และปัจจัยลักษณะงานที่ปฏิบัติ (X5) ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยเชียงราย โดยภาพรวม อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายเท่ากับ 0.781 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 61.0 สอดคล้องกับงานวิจัยของธนิกันต์ สุขวัฒน์ [18] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 พบว่า ปัจจัยด้าน การจูงใจเพื่อควบคุมตนเอง (X5) ทัศนคติต่อการประกอบวิชาชีพครู (X4) และการได้รับการพัฒนาความรู้ (X1) สามารถร่วมกันพยากรณ์ สมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 โดยภาพรวม อย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายเท่ากับ 0.932 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 86.8 สอดคล้องกับงานวิจัยของเบญจวรรณ อินตะ [17] ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่ดีที่สุดส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 2 คือลักษณะที่ปฏิบัติ โดยภาพรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณในการทำนายเท่ากับ .385 มีประสิทธิภาพการทำนาย ร้อยละ 14.8

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้พยายามทำหน้าที่ด้านการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและปรับปรุงพัฒนางานสอนให้มีประสิทธิภาพ
2. ด้านการมุ่งอนาคตและควบคุมตน ควรส่งเสริมให้ครูมีแนวทางการดำเนินงาน เพื่อเป้าหมายในอนาคตและเห็นความสำคัญของการพัฒนาตนเอง ร่วมกับการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเองและงานด้านการเรียนการสอนอยู่เสมอ
3. ทักษะคิดต่อการประกอบวิชาชีพครูควรส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของวิชาชีพครู ที่พัฒนานักเรียนอย่างใกล้ชิดและสร้างความภาคภูมิใจในวิชาชีพครูให้เกิดอย่างต่อเนื่องและ สม่าเสมอ
4. การได้รับการพัฒนาความรู้ ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้เข้าร่วมประชุมเกี่ยวกับ การพัฒนาความรู้ด้านการเรียนการสอน และมีโอกาสศึกษาดูงานเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียน การอย่างสม่ำเสมอ
5. ผู้บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู ควรสอนเพิ่มโดยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกวางแผน กำหนดเป้าหมาย วิเคราะห์ สังเคราะห์ ในการปฏิบัติงาน มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านการได้รับการพัฒนาความรู้ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพครู มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.แนวทางการพัฒนาระบบการประกัน คุณภาพภายในของสถานศึกษา ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการ ประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ.2553. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์, 2554.
- [2] พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์,ทักษะ 5C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียน การสอนแบบบูรณาการ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.2550
- [3] พิณสุตา ศิริรังษศรี,ข้อเสนอการยกระดับคุณภาพครูไทย ในศตวรรษที่ 21. วารสารการวิจัย เพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 1(2), 17, 2557.
- [4] วิจารย์ พานิช.ครูเพื่อศิษย์. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง ,2553.
- [5] กฤษณพงษ์ กิรติกร, การยกระดับคุณภาพครู.การประชุมคณะกรรมการปฏิรูป ระบบผลิต และพัฒนาครู ครั้งที่ 2/2557 วันที่ 24 มกราคม 2557. ม.ป.ท. ,2557.

- [6] ประเวศ วะสี. **คำบรรยายเรื่อง การศึกษาที่พาชาติออกจากวิกฤติ**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิตย ,2552.
- [7] พศิน แดงจวง. **รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะบุคลากรทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ดวงกลม,2554.
- [8] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, **แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาทักษะการคิด ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับ มัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย,2553
- [9] ณัฐชัย ต๊ะต่องใจ และคณะ “สมรรถนะของครูที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาวิชาชีพครู ที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาอาชีวศึกษาในเขตภาคเหนือตอนบน.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**. Vol.9, No Special Edition (April 2015): หน้า 138 – 152. ,2558.
- [10] ชรอยวรรณ ประเสริฐผล และคณะ, “รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่ โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา.” **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร**. Vol.15, No Special Edition (April 2013): หน้า 43 – 53,2556.
- [11] รัศมี สีหะนันท์, **การประเมินสมรรถนะความเป็นครูของข้าราชการครู สังกัดส านักงานเขตพื้นที่ การศึกษาอุบลราชธานี เขต 3**. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี,2551.
- [12] สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.**คู่มือการประเมินสมรรถนะ**. กรุงเทพมหานคร :โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์, 2553.
- [13] อรรณพ จินะวัฒน์ ,“การพัฒนาตนของผู้ประกอบวิชาชีพครู.” **วารสาร Veridian E-Journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 9, ฉบับที่ 2 (พฤษภาคม – สิงหาคม): หน้า 1379 – -1395,2559.
- [14] มาเรียม นิลพันธุ์ , การประเมินโครงการพัฒนาครูโดยใช้กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยงของสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี เขต 3. **วารสาร Veridian E-Journal ฉบับมนุษย์ศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ**. ปีที่ 7, ฉบับที่ 1 (มกราคม – เมษายน): หน้า 460,2557.
- [15] เบญจวรรณ อินตะ ,ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เพชรบูรณ์ เขต 2 .สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยนเรศวร,2553.
- [16] Herzberg, F ,Federick; Mausner, Bernard; and Synderman, Block the Motivation to Work. New York: John Willey,1959.
- [17] Yamane/, T. *Statistics : An introductory analysis* (3rd ed). Singapore: Times Printer,1973.

-
- [18] ธนิกานต์ สุขวัฒน์ , ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะหลักของบุคลากรครูที่ปฏิบัติงานในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1.สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,25560.
- [19] จำนงค์ แจ่มจันทร์วงศ์และคณะ.ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูผู้สอนของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตสาขาวิชาชีพอครุ วิทยาลัยเชียงราย . *วารสาร Veridian E-Journal ฉบับมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*. Vol. 10 No. 3 (2017): ฉบับภาษาไทย มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ (กันยายน – ธันวาคม 2560),2560.